

اثربخشی درمان شناختی مبتنی بر فن خودگویی بر هراس اجتماعی کودکان شهرستان ساری

سیده علیا عمادیان^۱، شعبان حیدری^۲، یاسمین فیضی^۳

^۱ استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری

^۲ استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری

^۳ دانشجوی کارشناسی ارشد رشته روانشناسی عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری

چکیده

هدف پژوهش حاضر اثربخشی درمان شناختی مبتنی بر فن خودگویی بر هراس اجتماعی کودکان شهرستان ساری، انجام شد. این پژوهش از نوع کاربردی است و در زمره روش های نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون پس آزمون به شمار می رود. جامعه آماری شامل کلیه کودکان (۳ تا ۵ سال) مهد کودکان شهرستان ساری در سال ۹۷-۱۳۹۶ به تعداد ۱۲۰ نفر بود. گروه نمونه به روش تصادفی ۳۰ نفر در دو گروه (۱۵ نفر آزمایش و ۱۵ نفر گواه) انتخاب شدند. ابزار اندازه گیری داده ها شامل پرسشنامه استاندارد هراس اجتماعی اسپنس و همکاران (۲۰۰۷) بود. روایی پرسشنامه توسط متخصصان از جمله استاد راهنما و مشاور تایید شد و با محاسبه آلفای کرونباخ، پایایی پرسشنامه هراس اجتماعی برابر ۰/۷۹ درصد محاسبه شد که نشان داد پرسشنامه از پایایی مناسب و مطلوبی برخوردار است. روش تجزیه و تحلیل داده ها استفاده از روش های آمار توصیفی (محاسبه میانگین و انحراف استاندارد) و آمار استنباطی (آزمون های کولموگروف- اسمیرنوف، واریانس، رگرسیون و کواریانس) از طریق برنامه نرم-افزاری SPSS۲۲ بود. یافته ها نشان داد که درمان شناختی مبتنی بر فن خودگویی بر هراس اجتماعی کودکان مهد کودک شهرستان ساری تاثیر دارد.

واژه های کلیدی: درمان شناختی، فن خودگویی، هراس اجتماعی، کودکان